Ч. 184. Пятниця 30 (17) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Румуньский король в дорозї. — Чорногора а загранництя. — Подїї в Марокку.

З Відня наспіла вість, що нині або завтра має ся появити у віденьскій ґазеті урядовий патент цісарский скликуючий сойми Далмациї і долїшної Австриї на день 9 вересня.— Словіньский посол до Ради державної Шустерсич прислав до „Загребскої Ґазети" з Біярріц, де перебуває на курациї письмо, в котрім каже, що чутку о наміренім утвореню посади полуднево-славяньского міністра-земляка уважає за просту видумку. Він бодай о сій справі не знає нїчого.

В справі роздору в угорскій партиї коалїцийній настала застоя. Заходам міністра ґр. Аллядара Зічого удало ся довести до перерви в борбі межи партиєю народною а коалїциєю. Ся застоя буде доти тревати, аж у вересни зберуть ся знову в Будапешті міродайні проводирі партий і розпічнуть рішаючі переговори. Ґазети обмежають ся тепер на тім, що констатують, що проводирі партиї народної повели своє войско знов за шанцї, значить ся, що поверховно настав на короткий час полїтичний спокій.

Румуньский король Кароль в переїздї до Швайцариї поступив на короткий час також і до Відня а віденьскі ґазети доносять з сеї нагоди, що окруженю короля дуже залежить на тім, щоби сконстатувати, що теперішна подорож румуньского володїтеля, котрого здоровле єсть знамените, не єсть зовсїм подорожию в цїли поратованя здоровля. Король Кароль підчас своєї подорожі не загостить до нїякої курацийної місцевости лиш зробить візити членам своєї родини. Иншими словами значить се, що король вибрав ся в подорож полїтичну, очевидно в тій цїли, щоби порозуміти ся, яке становище має заняти Румунія в тій ситуациї, яку витворили на Балкані з'їзди монархів і міністрів великих держав. Вертаючи назад поступить король румуньский дня 25 вересня знову до Відня і тут перерве свою подорож виключно в тій цїли, щоби зложити візиту цісареве Франц Йосифови.

Чорногорский президент міністрів і перший конституцийний міністер в Чорногорі, Лазар Міюшкович, представив в розмові з кореспондентом віденьскої „Zeit" відносини Чорногори до загранициї як слїдує: Наші відносини до Росиї позістали незмінно як найлїпші, хоч з декотрих сторін роблено заходи, щоби їх розбити. Ми видимо в Росиї великий православний братний нарід, котрий нам завсїгди поможе, скоро того буде потреба. Неменше добрі суть наші відносини також і до прочих великих держав, отже й до Австро-Угорщини.

Хибно говорять, мов би то наші відносини до Австро-Угорщини були часами напружені. До того не було нїколи причини. Австрия не виступала нїколи против нас. Та й чого можна остаточно жадати від держави, що має 200.000 жителїв? Анї ми анї прочі балканьскі держави не залагодять балканьскої справи. То належить до великих держав а нашою задачею єсть лиш поступати коректно, щоби Европа при нолагоджуваню балканьскої справи або при подїлї Балкану на нас не забула. Ми певно не маємо чого боятиси ся Европи, бо можна припускати, що таку малу державу, котра була самостійна, лишать вже із самої людяности в спокою.

На питанє, які суть відносини до Сербії відповів міністер: Самі кажете, що се дуже дразлива справа і тим по правдї було би вже все сказане. Не знаю, чи то свобода праси в Сербії, чи які инші обставини причиною тому, що нападають на нас і нашого князя. Але то річ певна, що ми, хоч і у нас єсть свобода праси, нїколи не допустили би нападів на короля Петра. Яка цїль тої аґітациї в Сербії

---

3)

ОПОВІДАНЯ ЗІ ВСХОДУ.

4. Капітан Канаіджа.

Було то одного дня під конець місяця жовтня 1904 року; того дня лагодила служба начальника суду Консуке все, що було потреба до домашного богослуженя. „Камідан" т. є. вівтар, який знаходить ся в кождім знатнім японьскім домі, украшено густо цьвітами, а крім того понавішувано на нїм червоно лякеровані грубо позолочувані таблички, звані „мітаморішо" що значить „заступники душ", на котрих були виписані імена померших, котрих память в Японії дуже торжественно обходять, бо віра сего народу основує ся головно на відданю чести предкам.

Богослуженє в домі начальника суду Консуке, одного із найважнїйших достойників державних в Токіо, відбувало ся в честь єго сина, вісімнайцятьлїтного Фусумаро, котрий якраз вийшов з маринарскої школи кадетскої і одержав приказ ставити ся в Сасебо до служби на поли війни.

До комнати, приготовленої до богослуженя, увійшов насамперед начальник суду Консуке, котрий явив ся в параднім уніформі японьского урядника державного, за ним ішла єго жінка, за тою одинока їх донька, сїмнайцятьлїтна Гару, [1]) котра сему імени вповні честь робила, бо навіть і в Европі уважали би єї за найпершу красавицю. Відтак увійшов молодий Фусумаро в своїм уніформі кадета від маринарки а Канаіджа, капітан від маринарки, закінчив похід.

Медаль заслуги украшав груди капітана і вказував на то, що він вже відзначив ся у війні. З початком 1904 року буд Канаіджа в ескадрі адмірала Тоґо і вславив ся своєю, просто якоюсь чудною відвагою підчас облоги Порт Артура. Він був тоді командантом одного з тих кораблїв, що були призначені затарасувати в'їзд до пристанї і не пустити звідтам росийскої фльоти та мали приказ затопити кождий росийский корабель. Капітан Канаіджа був тим одиноким, котрий пережив знищену перед часом Росиянами залогу корабля і єго затопленє. Богато годин плавав він серед глубокої темноти по мори сподїваючись кождої хвилї смерти, аж остаточно добачили єго з якогось японьского корабля і виратували. Дня 10 серпня, коли росийска фльота пробовала в своїй розпуцї втечи з Порт Артура до Владивостока, був капітан Канаіджа тяжко зранений і єго привезли до Токіо, щоби там лїчив ся; тепер же він на етілько був вже подужав, що міг знову вступити до чинної служби.

Начальник суду Консуке станув перед каміданом, плеснув три рази в долоні, поклонив ся низько і відчитав в голос молитву. Відтак приніс на жертву риж, овочі і городнину, котра в тій цїли стояла приготовлена в малих чарочках. По тім він відступив ся і пустив жінку, відтак прийшла донька, опісля син і всї робили точно то само, що батько; наконець станув Консуке знову перед каміданом і відмовив молитву за тих, що ідуть на війну. Тепер знаком руки запросив він і капітана Канаіджу, щоби й він приступив до вівтаря та почтив предків молитвою.

Канаіджа походив з роду самураїв, котрі славні були зі своєї відваги, але бідні в достатки тут на земли. Завдяки свому знаню і своїм здібностям осягнув він ранґу офіцира і ще в тих часах, коли учив ся у войсковій академії, звернув він був на себе увагу начальника суду Консуке, котрий виробив єму вступ до своєї богатої родини. Тепер же коли він пролив кров за вітчину, виробив він був собі поважане становище в суспільности а з ним і право на своє будуче щастє, а то, що єму вільно було старати ся о руку красної Гару. Він вже від давна полюбив був ту дївчину. Ще в тих часах, коли був ще бідний і нїхто на него не зважав, він лиш о нїй думав. Він здогадував ся, що й Гару єго любить, але анї словом анї поглядом не зрадив своєї любови до неї. Коли єго зраненого привезли до Токіо, навідував ся до него Консуке особисто в шпитали, а коли єго нині запросили на родинне богослуженє, то він вже знав, що єму не відмовлять руки Гару.

Релїґійне торжество скінчило ся. Всї пішли тепер до столової, щоби там поживити ся. Нікому й на думку не прийшло показати по собі якийсь жаль або засумованє. Син ішов на війну, щоби сповнити свій обовязок супротив вітчини, а то була для него найбільша честь, яку судьба може призначити молодому чоловікови. Небавком мала надійти хвиля розлуки.

---

[1]) Імя „Гару" значить дословно „весна".

що я мав нагоду показати вам наслідника престола. Всім, котрі вас тут прислали, вискажіть мою подяку за щиро-російскі чувства, які ви мені висказали.'

Ціла болгарска праса виступає дуже остро против поступованя Сербів в Македонії, а Радев у „Вечерній Пошті“ так пише: Почуваючи в собі силу не дамо ся спровокувати турецким аґентам провокацийним в Білграді. Не будемо зважати на то, що нас колите мов шпильками. Нарід, котрий нігде в цілім сьвіті не умів позискати собі хоч би лиш одного приятеля. Упадок сего краю єсть певний; він потапає в багні продайности.

З Букарешту доносять: Румуньске правительство підвисшило в буджеті видатки на румуньскі школи в Македонії о 840.000 франків. В найблизшім часі мають ставити в Македонії цілий ряд нових шкіл і церков.

До віденьскої Zeit доносять з Венеції, що італїяньске міністерство війни працює горячково над викінченем сухоземних і морских укріплень у Венеції, котрі будуть перероблені зовсім на модний лад. До узброєня будуть ужиті тяжкі пушки. Специяльну кріпость буде творити місцевість Местре. Так само горячково працюють над укріпленем у Вероні, котра буде окружена цілим пасмом фортів і буде представляти збройний табор після найновійших здобутків воєнної штуки.

Новинки.

Львів, дня 29-го цьвітня 1907

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував надзвичайного професора рисунків ручних і орнаментацийних в політехнічній школї у Львові, Теодора Тальовского, членом комісиї для II. іспиту державного з видїлу будівництва сухоземного в згаданім заведеню.

— **Запомоги соймові** одержали з Видїлу краєвого: руске товариство ремісниче „Зоря“ в сумі 250 корон і товариство руских студентів політехніки „Основа“ у Львові 200 корон.

— **Будова шкіл.** Рада шкільна краєва признала безпроцентові позички на будову шкіл: громадї Іванівці в окрузї коломийскім 7000 корон і громадї Цуцилів в окрузї надвірняньскім 5000 корон.

— **Письменні іспити** під доглядом кандидатів учительского звaня в ґімназиях і реальних школах та кандидаток тогож званя в женьских лїцеях відбудуть ся у Львові в днях 24 і 25 мая с. р., почім наступлять іспити устні. Кандидати і кандидатки, що наміряють приступити до іспиту в сїм реченци, мають повідомити про се дирекцию ц. к. іспитової комісиї найпізнїйше до дня 18-го мая с. р.

— **Іспит для кандидаток** на учительки жіночих ручних робіт розпічне ся в женьскій учительскій семинарії у Львові дня 10 мая с. р. о год. 8 рано. Належито удокументовані подaня треба вносити до дирекциї найпізнїйше дня 5 мая.

— **Дрібні вісти.** Нові марки почтові по 12 сот. вийдуть з днем 1-го червня с. р. Рисунок їх буде такий самий як 10-сотикових, але краска буде фіолетна. — Зачувати, що начальник львівского суду повітового сек. І. радник Володимир Лучкевич має стати інспектором всхідно-галицких судів на місце радн. Двору Ґрабшайдта, а наслїдником радн. Лучкевича стане радн. суду краєвого у Львові Ів. Жджарский. — В Женеві розпочав ся сими днями розводовий процес Леопольда Вельфлїнґа, бувшого австрийского архикнязя, що — як звістно — оженив ся з каварняною касиєркою Адамовичівною. Проби порозуміня, які згідно з законом робив женевский суд, не довели до нїякого успіху, а Вельфлїнґ заявив, що не хоче вже довше зносити веґетериянїзму та ексцентричного способу житя своєї жінки. Супротив того справа війшла на звичайну судову дорогу. — Загублено книжочку каси ощадности на 60 К, виставлену на імя Сіми Ляндав. — Перша чотироповерхова каменица у Львові має станути на розї ул. Коперника і площі Марийскої, де тепер стоїть двоповерхова каменица дра Стройновского.

† **Клим Глїбовицкий,** ц. к. професор рускої ґімназиї в Перемишли, упокоїв ся в Куликові дня 24 с. м. в 33-ім роцї житя. Покійний був членом наук. тов. ім. Шевченка і належав до всіх укр.-руских товариств в Перемишли, в яких дїяльности брав живу участь. Попри совістну працю в ґімназиї пок. Глїбовицкий писав наукові розвідки в области математики, які містив у видавництвах Н. тов. ім. Шевченка. Хороба серця, на яку покійний терпів від давна, перетяла пасмо его житя. В. е. п.!

— **Фальшівники банкнотів.** Віденьска полиция донесла львівскій дирекциї поліцїї, що у Віднї появили ся фальшиві 50-коронівки. Фальсифікати легко пізнати, бо друк є замазаний, а числа серий є більші чим на правдивих 50-коронових банкнотах, мимо того однак много осіб у Віднї дало ся обманити. Без сумнїву ті підроблені банкноти появлять ся й у нас, длятого треба наших селян заздалегід остерігати, щоби особливо на ярмарках були осторожні в приниманю 50-коронових банкнотів. Впрочім впала вже поліция на слїд фальшівників банкнотів. В Берлинї арештовано онодга швачку Розу Веркмайстер, котра пускала в обіг фальшиві австрийскі банкноти. Показало ся, що она єсть аґенткою угорскої ватаги фальшівників, котра у Віднї і в Будапештї пускала в обіг 50-коронові банкноти, а котру недавно тому арештовано. Робітню фальшівників відкрито в Пятицерквах на Угорщині в домі Веркмайстрової, котра відтак втекла до Берлина.

— **Ватага циганів** напала недавно тому на двір п. Крижановского в Гійчу, винесла касу вертгаймівску до города і розбила єї та забрала з неї два банкноти по 1000 корон, відтак золотий годинник з женевскої фабрики Патека, означений числом 21.917 і моноґрамом J. K. та дванайцять штук срібних оксидованих ложочок з моноґрамом і украшених артистично. Циганів злоблено і відставлено до вязниці львівского суду карного. Слїдство, яке веде против них судия др. Франке, не довело до нїякого успіху. Всї впирають ся згідно, мов би то они допустили ся того рабунку, а доказів нема нїяких, мов би то дїйстно цигани допустили ся того рабунку. Одинокою познакою против них єсть молот, якого уживають цигани, а котрий знайдено в тім місци, де розбито касу.

— **Цирк у Львові.** Підприємець цирковий Кошке, котрий вже перед кількома роками був зі своїм цирком у Львові, постановив приїхати і сего року та вніс подане до громади міста о виарендоване ему площі Сольских почавши від 15 липня на кілька місяців за оплатою 1000 корон місячно, крім податку від представлень припадаючого для убогих міста і одного представленя, з котрого чистий дохід мав би припасти фондови убогих. Маґістрат ухвалив представити прихильне внесене Радї міскій з тим однак обмеженем, щоби цирк Копкого не перебував в місті довше як лиш два місяцї.

— **Слота, снїги і повени.** Від кількох днів постуденїло у Львові значно — термометр показує 4—5 степенів тепла а з малими перервами паде заєдно дощ. Та й не дивота, що у нас слота і холод, коли майже в цїлій середнїй Европі впали великі снїги. В Празї і в цїлій північній Чехії падав дня 27 с. м. великий снїг і наробив по лїсах великої шкоди. Такі самі вісти надходять з Баварії, Віртемберґії і Бадена. Місто Норимберґію снїг в ночи на 27 с. м. формально засипав, вкривши улицї

беспієра а бідні сироти були би певно згинули в нужді, як би не знайшли були захисту у нас. Впрочім то й нїяке добродійство, яке їм тою гостинностию оказую, бо Зузанна заступає мені господиню і мимо свого сумного стану працює майже більше, як би я того хотів.

— Мимо свого сумного стану — кажеш? Хибаж она недужа? Прецї як єї послідний раз видів, то она була дуже хороша, в самім розцьвіті дївчина.

— То було перед арештованєм єї родичів, правда? Ну, то ти би єї тепер трудно пізнав. Від того дня, коли Павла Дорваля і его невинну жінку повели під ґільотину, стала Зузанна дуже задумчива. І она упадає щораз більше на тїлї й души, хоч і як щиро та ніжно єї сестра Люсі старає ся єї розвеселяти і відвертати єї гадки від тої страшної згадки. Але не гадай собі, що она якась божевільна, котрої можна би бояти ся. Спокійно і пильно бере ся она до своєї роботи, не занедбає нїколи нї найменшого зі своїх обовязків і не робить нікому нїчогісенько злого.

— А Лукія? Чи она лекше перебула свій смуток? Але о то не повинен би був і питати ся. Онаж ще дитина.

Кльод усьміхнув ся, а в сїй хвили появив ся на его лици вираз позискуючої сердечности.

— Ти не повинен забувати, мій добрий Анатоле, що від девятого термідора, котрий увільнив ся від тої страшної потвори Робеспієра, минуло тепер два роки! Тоді була Лукія Дорваль ще дійстно дитиною. Але нинї їй вже сїмнайцять лїт і поправдї можна вже єї назвати молодою дамою. Та й она ще певно щиро жалує за своїми родичами, але єї весела вдача поборює все це тоті напади задумчивости, які єї хвилями нападають.

— Ну, я не перечу, що хотів би раз побачити тоті сестри. А остаточно они мене прецї не зрадять.

— Они би радше померли, як то зробили — казав Кльод тоном кріпкого переконаня. А Лукія буде таки щиро тїшити ся, що ти вернув назад. Ми нераз про тебе розмавляли а она разом зі мною жалувала того, що твої відносини до Робеспієра змусили тебе по его упадку втїкати.

Анатоль мовчав а через цїлу дорогу аж до кінця мусів вже Кльод сам піддержувати розмову. По правдї говорив він лиш про Лукію Дорваль і єї знамениті прикмети. Живий спосіб оповіданя зраджував аж надто, як єму було мило говорити якраз на той темат.

— От ми вже й дійшли до цїли — перебив він собі наконець. — Признаю ся, що я потрохи цікавий, які очи зробить Лукія, коли буде тебе витати.

Они опинили ся перед малим домом, над котрого входовими дверми на затертій вже трохи вивісцї можна було читати: „Шарль Ґейнан і син, колодій і сїдельник“. Кльод заковтав металевою ковтачкою а за хвильку опісля хтось відсунув засувку із серединя.

— То ти, Кльоде? — спитав ясний голосочок якоїсь дївчини. — Ти якось дуже борзо вернув із свого проходу.

— То, бачиш, длятого, що я по дорозї знайшов щось дуже цікавого — відповів він весело. — Придиви но ся добре отсему молодому чоловікови і скажи менї, чи ти ще его пізнаєш.

Він висунув свого товариша перед себе у вузонькі сїни осьвітлені слабо горіючою лямпочкою а пришелець здоймив капелюх.

— Анатоль! — вирвало ся з очевидною радостию дївчині з уст. І красні темні очи, що видивили ся цікаво на остро викроєне характеристичне лице увійшовшого, засьвітили ся весело. — Хибаж ти, Кльоде, міг сумнївати ся о тім, чи я би его зараз пізнала?

Она стояла якраз під лямпою, що висїла на стїні а повне сьвітло падало на єї хороше личко, обрамлене пишним русявим волосєм. Перша єї радість була зовсїм свобідна; але від горячого, палкого погляду Анатоля Ґейнанта она спаленїла серед милого змішаня.

— Добрий вечер, горожанко! — сказав він з якогось рода торжественностию. — То вже давно, коли ми послідний раз виділи ся.

Она кивнула на то головою і по хвилинесьмілости подала єму свою маленьку, мов у дитини ручку. А Кльод усьміхав ся добродушно, видячи, що она стала нараз так заклопотана, і сказав:

— Менї здає ся, що більше як два роки і мала Люся від того часу трохи змінила ся, може не правда, Анатолю? Але де Зузанна? Треба, щоби й она довідала ся, якого ми несподіваного гостя дістали.

(Дальше буде).

і доми грубою верствою. В Карльсруге лютила ся тої самої ночи страшна буря, котра поломила богато дерев а опісля падав через цілий день густий сніг. В полудневих сторонах Чехії, в Тиролі, в Долішній і Горішній Австриї падав знов в тім самім часї дощ а внаслідок того вода в ріках прибула так, що грозить повінь. Коло місточка Ардаґґер в д. Австриї позаливав Дунай всї луги і сіножати. Коло Куфштайна розірвала вода бистриці Ґлеммер дві гати і забрала 1000 кубічних метрів дерева. В инших сторонах вода позривала всї мости і понищила гостинці. Тай Дніпро під Киевом вилив; многі улиці в долішній части міста, на т. зв. Подолі стоять під водою; ріка вилила так нагло, що людий треба було лодками з домів ратувати. Вода, як доносять з Киева, прибуває заедно і грозить великими шкодами.

— **Язва самоїздів.** Не самоїзди тому винні, але люди, що ними їздять, стали ся тою причиною, що впрочім так великої в практичнім житю ваги винахід став ся нині зненавидженим майже в цілій Европі і що его уважають загально за язву в наших високо культурних часах. Нема днями, в котрім би не було то тут, то там якого великого нещастя, якоїсь катастрофи внаслідок шаленої їзди або перегонів самоїздами. Та нехай би ломили карки ті, що того хотять і того видко шукають, але длячого мають через них терпіти невинні люди? Ось онogди в Дрезднї самоїзд тамошнього купця Бекера переїхав перед виставовою палатою супругів Векерів. Векерова згинула на місци а Векера ледви ще живого відставлено до шпиталю. Правда, що в сім случаю моторовий сам себе покарав, бо з розпуки повісив ся. Але чи за шпорт треба аж житєм платити і для шпорту других житя позбавляти?

Сими днями засудив суд карний у Вінер-Найштадт якогось самоїздця Рудольфа Сантолїні, котрий минувшого року в Ґумпольдскірхен переїхав і забив на місци реставратора Шпілявера, на рік вязниці і на заплачене родині убитого 10.000 К за біль а 50.000 К за позбавлене родини єї кормителя. Сантолїні однак втік і не знати, де подів ся. — Оногди знов якісь самоїзди, що аж з Відня вибрали ся до Галичини, їхали гостинцем коло Кальварії. Тут один самоїзд забив на місци коня п. Яскерного і пігнав шаленою їздою дальше а п. Яскерний зателеґрафував до львівскої поліциї з просьбою, щоби она шаленого самоїздця відповідно укарала.

В виду множества таких і тим подібних фактів не дивота, що самоїздовий шпорт знайшов ворогів, котрі зробили собі також шпорт з того, що слїдять пильно за тими самоїздами, котрі їздять скорше, як то закон позваляє, і роблять відтак донесене до суду карного. Таким ворогом став ся в Берлині якийсь Розенберг, давнїйший помічник торговельний, котрий, як то показала недавна судова розправа, веде вже від богато лїт завзяту борбу против самоїздців і колесників. Той Розенбер виходив у вільнім часї за місто, ховав ся там де в рові або корчах при гостинци і з відповідним приладом, годинником в руці уважав, котрий самоїзд їхав скорше, як вільно і зараз робив донесене до суду а себе подавав на сьвідка. В той спосіб зробив він в однім році 3000 донесень на самоїздців, з котрих многих укарано. Сими днями на донесенє Розенберґа відбула ся розправа самоїздця Теля, котрого засуджено на 30 марок кари. Тель зразу перечив, що взагалї їздив, але Розенберґ подав зараз на доказ силу его самоїзду, котре як і всї инші докладно собі записав.

Телеґрами.

Прага 29 цьвітня. Є. Вел. Цїсар виїхав нині рано о пів до 9 год. назад до Відня. Вздовж цілої дороги величезні товпи народу устроїли Монарсї величезну овацию.

Прага 29 цьвітня. Є. Вел. Цїсар жертвував для бідних міста Праги 10.000 К а для бідних на кождім передмістю по 2000 К, крім того для всїляких гуманїтарних товариств 17.000 К. Виїзджаючи Цїсар висказав намістникови і бурмістрови ще раз подяку і признане за приняте а бурмістрови висказав ще надїю, що місту удасть ся полагодити також важну справу заосмотреня міста у воду до питя як також сполучене міста з передмістями.

Загреб 29 цьвітня. Від сеї ночи паде тут і в охрестности густий сніг.

Відень 29 цьвітня. На чолї австро-угорскої репрезентациї на мировій конференциї в Гаґзї стануть тайний радник бар. Мерей і надзвичайний посол бар. Маккіо. В склад репрезентациї увійдуть професори унїверситету віденьского Лямман, контрадмірал Гавс і войсковий аташе в Константинополи бар. Ґізль.

Сімферополь 29 цьвітня. (П. А.) В урядї поліцийнім вибухла в наслідок неосторожности бомба, котру давнїйше сконфісковано. 1 особа згинула, а 4 єсть тяжко зранених.

Петербург 29 цьвітня. (П. А.) У войсковій академії медичній відбула ся конференция при участи міністра війни; розслїджувано справу 34 видалених студентів медицини. З тої причини директор академії подав ся до димісиї.

Катеринослав 29 цьвітня. В Ново-Московску арештувала полїция ватагу анархістів, котра за помочию листів грозячих смертию вимушувала гроші.

Чіта 29 цьвітня. Оногди в ночи відкрито підкоп під будинком державної каси. Арештовано 4 особи, котрі виконали підкоп і 4 инші підозрілі о участь.

Петербург 29 цьвітня. (П. А.) На нинїшнім тайнім засїданю Думи відбуде ся голосоване над предложенєм о континґентї рекрутів. За предложенєм будуть голосувати: правиця, жовтняки, кадети, козаки і музулмани, а против него: социяльно-революцийні, социяльні демократи, народні социялісти і більша часть трудовиків. Позаяк значна часть кадетів і послів з правиці виїхала вже на сьвята, вислїд голосованя єсть сумнївний. В ґрупі працї нема згоди що до голосованя: селяни суть за предложенєм, инші против него. Навіть коли би й польскі посли голосували за предложенєм, то вислїд був би сумнївний. Рішати буде ґрупа працї, котру кадети старають ся позискати для предложеня. Що правда, міг би цар на основі §. 119 основних законів установити континґент рекрутів, о скілько він не буде залагоджений до 1 (14) мая, але в небільшім часї як минувшого року.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові подає до відомости: „Ґазета Львівска“ з дня 1. мая 1907 оповіщує розписане лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудни дня 15. мая 1907, до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Услівя продажи подані суть в „Ґазетї Львівскій“, а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових ц. к. Дирекциї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова. Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5[illegible]	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).